

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 10Tk/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118015412
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7118015412.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

P. súd G. I, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu M. a M. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.7.2020 v Košiciach takto

rozhodol:

Obžalovaný:
H., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom M.

uznáva sa za vinného, že

-dňa 10. augusta 2018 v čase asi o 23.40 h v G. v obytnom dome nachádzajúcom sa na ul. M., na 2. poschodí na balkóne patriacom k spoločným priestorom domu, po predchádzajúcom požití alkoholu a následnej vzájomnej hádke s priateľkou F., s ktorou v tom čase spoločne bývali v byte vo vyššie označenom dome, túto so slovami „vyhodím ťa“ vyzdvihol alebo prehodil cez zábradlie balkóna tak, že visela celým telom za zábradlím dole hlavou, tvárou k zábradliu, obžalovaný ju držal za nohy, poškodená sa však ľavou a pravou rukou uchopila zábradlia v snahe sa nadvihnúť spolu s vytočením trupu smerom do boka hore a v tom momente ju H. pustil, následne však reagoval uchopením okolo zápästí, pravou rukou ju pustil, vtedy sa rozhojdala a už ju neudržal ani ľavou rukou, keďže sa následne nedokázala rukami udržať zábradlia, tak spadla dole na trávnatú plochu s tým, že v dôsledku pádu z výšky utrpela viaceré kožné odreniny na tvári a krku, tržné rany na tvári, hlave, ľavej ruke a pravom predkolení, ložiskové prekrvácenie mäkkých lebečných pokrývok v ľavej čelovospánkovej a temnej oblasti hlavy, rozsiahlu trhlinu dolného laloka ľavých pľúc a menšiu v dolnom laloku pravých pľúc, pomliaždenie obidvoch pľúc, početné sériové zlomeniny rebier, pomliaždenie srdca s ľahkým zakrvácaním do osrdcovníkového vaku, trhliny pečene, prekrvácenie mäkkých tkanív v okolí hltana a pažeráka vľavo, v mieste ľavého zaobrušnicového priestoru, v okolí ľavej obličky, opuch mozgu stredného stupňa s mozočkovým tlakovým kužeľom, roztrhnutie väzivového spojenia krčnej chrbtice so spodinou lebky, roztrhnutie hrudníkovej chrbtice medzi 5. a 6. stavcom, pričom v dôsledku týchto smrteľných poranení a šoku po úraze došlo k smrti F. do niekoľkých minút po ich vzniku,

t e d a

-iného úmyselne usmrtil
t ý m s p á c h a l

-obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 145 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 17 (sedemnášť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím §78 ods. 1 súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1(jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému S. škodu vo výške 2324,40 Eur.

Podľa 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného Štefana Zachara odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného, výsluchom svedkov, výsluchom znalca a prečítaním listinných dôkazov, vykonaním rekonštrukcie a zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Prvostupňový súd už vo veci rozhodol odsudzujúcim rozsudkom zo dňa 5.12.2019, ktorý na odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného ako aj na odvolanie obžalovaného a poškodeného odvolací súd uznesením sp. zn. 4To 6/2020 zo dňa 26.2.2020 zrušil a vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Tibor Hajduček na hlavnom pojednávaní dňa 27.2.2019 uviedol, že dňa 20.12.2018 na súde vyhlásil, že nič nespáchal nikoho nezabil. Na tomto trvá a uvádza, že Renáta Kyseľová nikdy nebola jeho blízka osoba, ani družka ani priateľka, len kamarátka. V tom čase mal dlhoročnú družku Blanku Homolovú, s ktorou sa pozná 25 rokov. Čo sa týka skutku uvedeného dňa v uvedenom dome na 2. posch., na balkóne je pravdou, že sa hádal s Renátou Kyseľovou, ale na túto nekričal, že ju vyhodí. Nechytal ju za nohy v oblasti stehien, nenaklonil ju cez zábradlie balkóna, tak aby visela celou tvárou za zábradlím, dole hlavou tvárou k zábradliu, a ani túto nepustil preto aby spadla, ale pri vzájomnom hádaní a ňaťahovaní na predmetnom balkóne sa táto voči nemu zahnila, ale ho netrafila, načo neudržala stabilitu a prepadla cez zábradlie. Snažil sa ju chytiť, ale vyšmykla sa mu a spadla. Chcel jej pomôcť, keď vlastným pričinením prepadla cez zábradlie, ale sa mu to nepodarilo, čo ho veľmi mrzí, že sa mu ju nepodarilo zachrániť. Viac vypovedať nebude, využíva svoje zákonné právo a nebude odpovedať na otázky súdu, nechce nič povedať, je nevinný. Čo sa týka škody tú neuznáva.

Obžalovaný Tibor Hajduček v prípravnom konaní (zápisnice o výsluchu zo dňa 24.8.2018 a 26.11.2018) uviedol, že 10.8.2018 vypil väčšie množstvo alkoholu, Renáta sedela pred Ľudovým hostincom, nepamätá sa ako došiel domov, nevie či šli spolu alebo sám. Mal v roku 2003 ambulantnú liečbu na psychiatrii v Plešivci kvôli alkoholu. Od roku 1993 má vzťah s Blankou Homolovou a býval aj u nej aj ona u nich, nikdy spolu dlho v jednej domácnosti nežili viac ako rok. S nebohrou Renátou Kyseľovou nemal bližší vzťah, nebola ani jeho družka, ani manželka. Renáta sa stretávala aj s inými mužmi, s ktorými aj pila a aj spávala. On sa s ňou stretával za účelom, že spolu konzumovali alkohol. Po tom, čo prišla k nemu lebo nemala kde bývať, zotrvala možno dokopy týždeň. Namieta to, že by mali blízky vzťah. On na ňu nežiaril, on sa o ňu nestaral, vravel jej, že keď má iných chlapov, nech si niekoho vyberie a nech sa k nemu nastahuje. Zrejme kvôli tomu neodišla lebo chcela mať vzťah s ním, ale on nechcel. Prichýlil ju len preto, lebo nemala kde prespať.

Svedok Štefan Zachar povedal, že ku skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu vie uviesť len, čo dcéra a manželka povedala, lebo dcéra zväčša s manželkou diskutovali on chodil na týždňovky, takže len v sobotu a nedeľu bol s nimi. Boli tam rôzne jak sa volá, no bola bitá veľa krát. Chodil aj do nášho bytu a vyhrážal sa synovi Kevinovi, že keď povie, tak že ho zmláti, že ho zmárni, že ho zlikvidujú. K tomu asi toľko, čo vie o tom prípade. Akurát čo druhý deň bol vyšetrovateľ oznámiť, že ju zabil.

V minulosti osobne stretol obžalovaného jedine, keď išiel dcéru hľadať, lebo bodrel bol doma, keď prišli z Gemera. Všetko bolo rozhádzané a išiel dcéru hľadať, tam pri Ľudovej krčme sedeli spolu obžalovaný a ďalšia partia aj jeho dcéra tam sedela, tak dcéru poslal domov a išiel s ňou domov aj s manželkou. Vtedy povedali, že dosť toho, toto tak nemôže ísť, viac krát jej bolo povedané, že nesmie nikoho nosiť do bytu a tým pádom sa rozlúčilo ich spolužitie. Že ona má kde ísť, tak sa spakovala do tašky a odišla. To bolo ešte koncom leta roku 2018. To bol vrúcny vzťah, že ona dakedy aj dva týždne doma nebola, bola tam s nimi, potom keď už nemala peniaze tak ju zbili, modrá prišla domov, bola akože týždeň tam a samá modrina to sa nedá opísať. Predtým nebola taká, kým sa nedostala do ich spoločnosti. To asi tri roky, štyri, čo sa zlumpovala, chodila opitá, zbitá.

Svedkyňa Eva Zacharová uviedla, že jej dcéra odkedy sa dala dokopy s tým pánom obžalovaným, tak stále chodila domov zbitá, opitá a stále sa dcéry pýtala, že kto to je. Dokopy s obžalovaným znamená, že často bývala u nich. Lebo doma nebola, bolo tak, že aj týždeň - týždeň a pol nebola, potom prišla. Takže musela byť u nich. Poznala ho taký trištvrte roka alebo rok, možno. Od roku 2017 tak okolo zimy myslím, jak chodila už k nim. Keď raz prišli v nedeľu ráno domov, tak byt bol hore nohami, strašný neporiadok bol, to bola katastrofa a vtedy sa pobrali s manželom pozrieť do krčmy a tam sedela ich dcéra, ten obžalovaný a ešte nejaká stará pani. Potom jej povedala, že nech tam ide, kde chodí, že u nich už viac nebude robiť neporiadok a nosiť alkoholikov. Ona si pozbierala veci a odišla. V júni, či v júli roku 2018. Odišla asi k obžalovanému a tam mala bývať do smrti.

Svedkyňa Mgr. Beáta Kaššovicová uviedla, že zosnulá, zavraždená je jej sestra a žila s rodičmi. V posledných mesiacoch pred vraždou na nej sledovala rôzne podliatiny po tele a ako zdravotník sa jej rovno prihovorela, že kto jej to urobil, to nie je, že spadla zo schodov, proste, že ju niekto bije. Ona jej na to povedala, že spadla zo schodov a aby to neriešila. Ale ona ju potom opakovane každý mesiac videla a vždy mala nejaké podliatiny, či na tvári, či na rukách, či na nohách. Vzťah nevedela zadefinovať, ona to registruje posledný rok od vraždy. Keď jej rodičia neboli doma a sestra si tam priviedla obžalovaného, rodičia sa nečakane vrátili domov a asi v tej zlosti jej povedali, že si má zbaliť veci a odísť. Bola preč asi dva týždne a už sa nevrátila. Asi dva až tri týždne pred smrťou odišla z bytu rodičov.

Svedok Kevin Kysela uviedol k nebohej Renáte Kyselovej, že to bola jeho mama. V poslednom období ako došlo ku skutku žila asi tak, že si zvykla dosť na alkohol a stretávala sa s ľuďmi, s ktorými by sa stretávať nemala. S obžalovaným mala bližší vzťah ako s kamarátom. Nestretával ju až tak často s obžalovaným, asi 2x pri príležitosti, že pili alkohol. U babky doma a v krčme pri Tip-tope. Boli prítomní v byte aj s pánom obžalovaným a keď mama bola v kuchyni, si ho obžalovaný zavolať a povedal, že keď to povie babke a dedkovi tak ho maria skare, že je v tom byte. Chodila často s modrinami domov, keď bol u nej. Väčšinou mu povedala, že spadla, ale to jej neveril.

Svedkyňa Kvašná Veronika uviedla ku skutku, že toho dňa boli u kamarátky na návšteve, ďalší kamaráti si chceli zafajčiť, vyšli von pred jej bytovku. Oni fajčili a ona keďže nefajčí pozerala sa po okolí a všimla si vzhľadom na to, že bola neskorá hodina jediný pohyb, alebo nezvyčajné niečo, že sa na poschodí na balkóne niečo deje, že je tam nejaký pohyb a sa ne neho zamerala. Videla tam osobu, predpokladala, že je to muž, ako niečo presúva, asi nábytok, bolo to ťažšie. Potom svoju pozornosť upriamila opäť na kamarátov, lebo sa rozprávali a opätovne upriamila pozornosť, vtedy keď na balkón vstúpila ďalšia osoba. Potom zase opäť s kamarátmi rozprávala, ale všimla si že sa niečo na balkóne deje. Ten muž prestal pohybovať nábytkom a začal upriamovať pozornosť na tú osobu. Potom začula nie hlasy, ale počula ako intenzita tých hlasov bola vyššia, keďže dalo sa viac - menej rozoznať že sú to dva hlasy, ale nebolo im rozumieť čo hovoria. Stáli oproti sebe a prudko ta druhá osoba gestikulovala čiže s rukami veľmi narábala. Vyzeralo to ako hádka. Keď to dlhšie pokračovalo tak pozornosť znova upriamila na kamarátov, a po istom čase počula ako muž skríkol vyhodím ťa, vtedy upriamila opätovne pozornosť na balkón a už videla, ako žena visí dolu z balkónu, a muž ju držal za nohy. Potom videla, ako ta žena sa snažila zachytiť zábradlia a ten muž ju začal spúšťať, keď videl, že už reaguje tá žena tak prudšie. Tak prudšie reagovala oproti tomu ako keď visela. Začala sa zachytávať zábradlia. Potom ako ju pustil, visela na tom zábradlí, vtedy sa ju on snažil zachytiť, žiaľ, vyšmykla sa mu. Pustila sa ľavou rukou, čo ju rozhojvalo a neudržala sa a spadla tvárou a celým telom na zem. Ako padala, tak stiahla aj ten kvetináč čo tam bol. Ako spadla takto sa rozbehla priamo za ňou, čo až vtedy zaevidovali jej kamaráti, že sa niečo deje a pribehli s ňou tam. A rovnako ako Lukáš Jakab aj ona zavolať sanitku. Počas rozhovoru s dispečerkou prišiel ten muž, ktorý bol na balkóne dole a snažil sa ju chytať a zdvíhať, aby išli spolu hore. Snažila sa pýtať toho muža na potrebné informácie ohľadne tej ženy, koľko má rokov, či sa na niečo lieči, a ak áno, aké lieky berie, či má u seba kartičku poisťovne a nech to všetko priniesie dole, keď to má, že to budú potrebovať záchranári. Muž na to zareagoval tak, že sa postavil a išiel naspäť do bytu po kabelku. Asi po dvoch minútach prišiel aj s kabelkou.

Ona stála oproti balkónu, oproti nej chrbtom k tomu balkónu stála Ivana Timková, hneď vedľa nej na kamenej kocke sedela Ľubica Simendičová, po jej ľavici stál Lukáš Jakab a vedľa neho na ďalšej kocke sedela Žultáková jeho priateľka Janka. Bola celý čas otočená oproti tomu balkónu.

Uviedla, že osoba mužského pohlavia z balkóna bola oblečená v tričku v modrom tričku bez rukávov, ale nezameriavala sa na to čo mal oblečené, ale na to, že vykonáva nejaký pohyb, nejakú činnosť na tom balkóne pretože bolo počuť hluk. Osobu, ktorá mala zísť dole z balkóna potom ako nebohá spadla opísala ako pána, ktorý sedel po jej pravici (svedkyňa ukazovala na obžalovaného). Ženu, ktorá bola na balkóne opísala ako ženu strednej výšky, chudú, svetlé vlasy, bola tichá, nepočula ju vôbec, bola ako keby apatická.

Verbálny prejav medzi mužom a ženou na balkóne popísala tak, že zo začiatku bolo počuť tlmenú vravu, ktorá sa vystupňovala z čoho jej bolo jasné že sa hádajú. Vtedy už tá žena sa začala oháňať rukami oproti tomu mužovi. Stále však nepočula predmet hádky, keďže bola ďaleko.

Na otázku prokurátora, či reagoval na tu gestikuláciu aj muž na balkóne svedkyňa uviedla, že sa snažil zachytiť jej ruky, ale bližšie to neskúmala, považovala to za bežnú hádku.

K výkriku vyhodím ťa, ktorý spomínala podrobnejšie uviedla, že sa pozrela na balkón a videla ako sa muž predkláňa, drží ženu za nohy, tvárou hlavou nadol. Tá žena bola na druhej strane zábradlia smerom von.

Potom sa tá žena ako keby spamätala, že sa niečo deje, niečo zle, že jej ide asi o život tak sa snažila zachytiť zábradlia, ktoré mala po svojej ľavici mala tam dosť miesta, aby sa zachytila tak sa snažila ľavou rukou zachytiť zábradlia. Keď si ten muž uvedomil čo tá žena robí, tak ju začal postupne púšťať. Vtedy sa tá žena začala chytať aj druhou rukou a keď to spravila, ten muž ju už nedržel, keďže už visela, ale snažil sa ju zachytiť za predlaktia a vtedy sa mu vyšmykla. Nevedel ju udržať.

Tú ženu takmer vôbec nepočula, ona ticho rozprávala aj celkovo nebola hlučná vôbec, bola to tichá žena. Konanie obžalovaného keď zbehol dole popísala tak, že on prišiel dole až po 1 - 2 minútach, nevie ako dlho hovorila s tou dispečerkou, čupol si oproti nej po pravici tej ženy. Začal na ňu rozprávať, niečo v tom zmysle, že nech neblbne nech ide naspäť hore. Snažil sa ju chytiť za ľavé rameno a otočiť ju a zobrať so sebou naspäť hore. Jeho správanie vôbec nebolo také ako naše, bol úplne kľudný, mala som z neho dojem, že sa skôr zľakol že sme tam my, že nás tam nečakal. Vôbec on nereagoval takým štýlom, že by bol vystrašený, vôbec nebol vystrašený. Až do momentu kým na neho nezačala vrieskať. Až v prítomnosti polície sa odvážila povedať nahlas, že ju vyhodil z balkóna a ukázala na obžalovaného. Na otázku obhajcu aby popísala prostredie, či tam bol hluk, či sa rozprávali so štyrmi ďalšími osobami pred blokom, či tam hrala hudba alebo nie uviedla, že keďže už bola pomaly polnoc, tak samozrejme hudbu nepúšťali, a aj oni sami sa vzhľadom na prostredie a na susedov ich kamarátky rozprávali tichšie ako zvyknú. Nechceli jej spôsobovať problémy. Všade naokolo bola tma a jediné zdroje svetla boli tie čo boli na chodbe, na balkóne, to verejné osvetlenie a tá fotobunka pri bloku. Ani v jednom okne naokolo sa vôbec nesvietilo.

Svedok Lukáš Jakab ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby uviedol, že boli na Jesennej 20 u slečny Timkovej na byte v 1 izbovom byte, pretože tam nemá balkón, išli na cigaretu pred vchod. Rozprávali sa a v tom slečna Kvašná skričala, preboha ona vypadne, alebo spadne, nevedel presne ako to povedala. On sa otočil na ten smer, Kvašná sa už rozutekala, keď sa otočil, videl už len dopadnúť telo, za ním kvetináč. Rozbehol sa za ňou, a popritom vytáčil 155. Potom prišli policajti, medzi tým mal pani zo 155 na dráte, tak mu hovorila čo majú robiť. Prví prišli policajti, oni ešte skúšali či tá pani má pulz, dostali pokyn nehýbať s telom pokiaľ dotýčná dýcha, aby jej neuškodili. Po príchode policajtov, oni skúšali či má pulz, mala, ako náhle došla sanitka, vtedy už pulz nemala, začali ju oživovať. Záchranári ešte nestihli vystúpiť, už ju museli začať oživovať policajti. Okrem týchto osôb tam prišiel aj obžalovaný. Nepamätal si už ako vyzeral a čo mal oblečené, uviedol to vo výpovedi, bolo to dávno. Bol tam dva krát, raz v tričku, potom bez, nepamätal si, vedel že sa do neho obula slečna Kvašná, že to videla. Nevedel, neregistroval to dopodrobna, snažil sa dávať pozor na tú pani dole. Svietili na ňu telefónmi, mali pani zo 155 na dráte, stále sa snažili nahmatať pulz.

Svedkyňa Ľubica Simendičová k skutku uviedla, že spozornela vtedy, keď Veronika povedala, on ju vyhodí, vtedy sa k nej otočila, následne na to bolo počuť iba náraz. Veronika vyskočila a rozbehla sa. Ona na ňu zakričala, čo robíš, kam utekáš, ona zakričala, volajte záchranku, muž vyhodil ženu z okna. Rozbehli sa za Veronikou a pribehli k tej pani. Záchranku volali súčasne Veronika aj Lukáš Jakab. Pani keď k nej prišli ešte dýchala, podľa pokynov od dispečerky, ktoré Veronika dostávala, tak ju prezreli, ona sa jej nedotkla, Veronika áno, keď sa jej snažila nahmatať pulz na ruke, tak siahla do rany, mala ruku od krvi. Dispečerka vyzvala jedného z tých, ktorí telefonovali aby ukončili hovor, jeden z nich. Lukáš hovor ukončil. Potom zišiel dole pán a ako sa k nám približoval prvé čo povedal bolo, že on jej nič neurobil. Stále k ním pristupoval bližšie, vtedy na neho zakričali, aby zostal stáť, nešiel k nim bližšie a

keď povedal, že on nič neurobil, tak Veronika na neho zakričala, že nech jej nič nehovorí, že nič neurobil, že ona ho videla, že on ju vyhodil. Pán zostal zarazený už sa k nim nepribližoval a dispečerka sa pýtala či je pani chorá, či sa lieči ak áno na čo, Veronika sa to následne pýtala obžalovaného, on povedal, že áno, že berie lieky, keď sa ho opýtala načo, spomenul hemengium, alebo také niečo, tak sa ho Veronika opýtala či má tie lieky pri sebe, povedal že áno, tak mu povedala, nech prinesie tašku a že sa pozrú aké lieky tam sú. Obžalovaný následne odišiel späť hore. O malú chvíľu prišli policajné autá, pani už dýchala plytko, ale keďže im bolo povedané, že s ňou nemajú hýbať, čakali kým príde záchranka. Keď prišli policajné autá, v tom istom čase zišiel obžalovaný dolu. Mal v ruke batoh, alebo tašku, nevedela presne a už 3 alebo 4 policajti išli k nemu, 2 prišli k nim, tu pani otočili a začali resuscitovať. O malú chvíľu prišla záchranka a doktor skonštatoval smrť. Potom si od nich vypýtali občianske preukazy. Obžalovaného medzičasom zobrali preč a už mali čakať iba na vyšetrovateľov. Keď sa ten pán vrátil sa taškou mal na sebe modré tričko.

Svedkyňa Mgr. Ivana Timková ku skutku uviedla, že bol piatok večer, boli na fajčiarskej prestávke s priateľmi pred vchodom bytovky v ktorej býva a vlastne vtedy sa to stalo. Pre ňu to vyzeralo tak, že tá žena ležala pod balkónom, ona nevidela ako sa to stalo, bola otočená. Stáli vonku, rozprávali sa, zrazu len započula kamarátku Kvašnú, ktorá skríkla preboha veď ona vypadne a to bol začiatok keď začala registrovať, že sa niečo deje. Predtým nevnímala žeby bola nejaká hádka, bola v zápale rozpravy čo mali. Potom čo Kvašná skríkla, utekali všetci k miestu kde žena ležala. Ležala tvárou nadol dýchala plytko rýchlo. Kvašná a Jakab volali 112 a čakali na príchod policajtov a záchranej služby. Oni boli na telefóne a udržiavali telefonický kontakt. Potom tento pán (obžalovaný) zišiel dole k nim a Kvašná, Žultáková a ona sa ho pýtali, či pani je nejaká chorá, má alergie, či berie nejaké lieky, celkovo na zdravotný stav, aby Rýchlej zdravotnej službe vedeli poskytnúť informácie. Taktiež ho požiadali aby išiel po jej osobné doklady a kartičku poistenca a on šiel. Potom keď sa vrátil s tými vecami, policajti už boli na mieste a prebrali kontrolu nad celou situáciou. Ten pán odovzdal priamo im tie doklady od tej pani. Policajti ženu otočili, začali resuscitovať, oni sa už ďalej nezapájali stáli obďaleč. O obžalovanom uviedla, že triezvy nebol. Na otázku prokurátora či na tom balkóne svietilo svetlo uviedla, že nevie povedať.

Svedkyňa Jana Žultáková ku skutku uviedla, že boli u kámošky, boli vonku fajčiť a videli ako vypadla žena z balkóna ako spadla. Išli k nej, privolali záchranku. Sedeli na takých kockách, betónových pred dverami, rozprávali sa a slečna Kvašná povedala niečo v tom znení, že ona spadne, alebo vypadne, nepamätala si presne. Pozreli sa tým smerom, a už len videli padať telo a kvetináč. Rozbehli sa tým smerom a našli na zemi ženu. Jakab vytiahol telefón aj Kvašná a volali záchranku. Pristúpila k žene, zisťovala či dýcha, aj so slečnou Simendičovou, snažili sa urobiť čo bolo v ich silách. Potom zišiel dole pán, celkom úplne v pohode, v klude, akože sa nič nedeje. Pýtala sa ho či tu ženu pozná, či nepozná. Reagoval nejakým zmäteným, áno, nie nebolo jasné, tak potom nejakým z neho vyšlo áno pozná ju. Tak sa ho všetci pýtali či je nejaká chorá, alergie, či berie lieky, informácie pre záchranárov. Išiel hore po jej osobné veci a keď sa vrátil už tam boli policajti. Podával jej kabelku, povedala mu nech ju dá policajtom a potom to už riešili policajti. Pán bol zjavne opitý. Na otázku či tú pani, ktorá vypadla z balkóna pozná jej odpovedal nerozhodne, akoby nevedel ako má reagovať. Slečna Kvašná začala na neho ukazovať, že on ju vyhodil, ale nie presne tými slovami.

Na otázku prokurátora aké boli svetelné podmienky pred domom a v mieste kde bolo telo uviedla, že si na ňu svietili mobilom, ale nebola tam úplne tma.

Svedok Tibor Scholz k predmetnému skutku uviedol, že popíjali obžalovaný a on, potom pani Renáta či ako sa volala a ešte mamka obžalovaného. No a potom prišiel až večer a bolo po všetkom, ani nevedel čo sa stalo, až na druhý deň v novinách to čítal. Popíjali u obžalovaného doma, on potom odišiel ešte pred tým ako sa stal ten skutok. Prišiel už až večer, ale už bolo po všetkom. S pani Renátou sa kamarátili no, nejaký taký bližší vzťah tam nebol. Len čisto kamarátsky podľa jeho názoru. Odkedy sa poznali to nevedel, spoznal ju prakticky cez obžalovaného, ale nie dlho cca pol roka alebo tak nejak. Stretávali sa u nich doma aj na pive, aj na hokej zabežli. Dakedy tam pani Renáta bola, dakedy nebola, kedy ako. Ona mala svoje bydlisko, nie vždy sa stretávali. Vie, že pani Renátu vyhodili ju z bytu takže občas bola u obžalovaného. Nebolo to každý deň žeby tam bola, ale už jak ju vyhodili, tak bola u obžalovaného. Zo začiatku sa stretávali tak nepravidelne a potom keď ju vyhodili tak potom už pravidelne.

Na otázku prokurátora o aké obdobie pravidelného alebo nepravidelného spania išlo svedok uviedol, že nepravidelne u neho spala asi pol mesiaca a pravidelne asi 2 týždne. K dôvodom jej agresívneho dôvodu uviedol, že bol asi 2x toho svedkom, nevedel povedať prečo, keď mala vypité tak bola agresívna.

Po prečítaní svedkovej skoršej výpovede z prípravného konania opravil výpoveď a uviedol, že dôvodom agresívneho správania bola žiarlivosť.

Svedok Slavomír Senderák ku skutku nevie nič, poškodená bola jeho priateľka, suseda. Nebohú s obžalovaným videl viackrát.

K jej zdravotnému stavu uviedol, že sa pár krát stalo, že na tele mala krvné podliatiny. Keď sa jej pýtal čo to má znamenať, povedala také blbé výhovorky, že spadla na schodoch.

Podľa svedka Mikuláša Ištvána (č.l. 112 - 114) tá pani, ktorá chodievala k nemu domov, predtým chodievala častejšie, ale toho roku ju videl asi dvakrát. Väčšinou bola pod vplyvom alkoholu.

Z výpovede Ingrid Rabatinovej (č. l. 115 - 117) vyplýva, že tú pani, ktorá chodievala s obvineným si všimla dlhší čas, myslela si, že sú manželia. Posledné dva alebo tri týždne tú pani videla častejšie, že aj sama vchádza dnu aj von do brány. Na ulici ich videla družne v debate, niekedy sa aj smiali.

Svedok Jaroslav Čulka ((č.l. 134 - 135) uviedol, že o skutku nič nevie, Tibora aj tú pani pozná z videnia, vídaval ich opakovane pod vplyvom alkoholu. Viac uviesť nevie, v byte sa zdržiava málo.

Svedkovia Kvašná a Lukáš Jakab v rámci rekognícií popoznali osobu obžalovaného, ako osobu, ktorá sa nachádzala na balkóne a ako osobu, ktorá prišla na miesto, kde ležala nebohá.

Vyšetrovacím pokusom (č.l. 464-481) realizovaným za pomoci svedkyne Ing. Veroniky Kvašnej bolo ustálené, že táto svedkyňa mohla dňa 10.08.2018 vidieť na balkón a mohla počuť mužský a ženský hlas v rámci rozhovoru na balkóne, ako aj mužský výkrik.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, MUDr. Vlasty Vyhnáľkovej a MUDr. Petra Labaja (č. 88/2018, č. 36/2018) je možné ustáliť to, že nebohá Renáta Kyseľová utrpela viaceré kožné odreniny na tvári a krku, tržné rany na tvári, hlave, ľavej ruke a pravom predkolení, ložiskové prekrvácanie mäkkých lebečných pokrývok v ľavej čelovospánkovej a temenej oblasti hlavy, rozsiahlu trhlinu dolného laloka ľavých pľúc a menšiu v dolnom laloku pravých pľúc, pomliaždenie obidvoch pľúc, početné sériové zlomeniny rebier, pomliaždenie srdca s ľahkým zakrvácaním do osrdcovníkového vaku, trhliny pečene, prekrvácanie mäkkých tkanív v okolí hltana a pažeráka vľavo, v mieste ľavého zapobrušnicového priestoru, v okolí ľavej obličky, opuch mozgu stredného stupňa s mozočkovým tlakovým kuželom, roztrhnutie väzivového spojenia krčnej chrčtice so spodinou lebky, roztrhnutie hrudníkovej chrčtice medzi 5. a 6. stavcom. Tieto poranenia boli spôsobené tupým predmetom členitého povrchu o širšej kontaktnej ploche, ktorý pôsobil jednorázovo veľkou silou a prudkosťou najmä na ľavú oblasť hlavy a trupu nebohej, a vznikli pádom tela menovanej z výšky na zem. Poranenia nebohej boli vzhľadom na ich rozsah a závažnosť posúdené ako smrteľné pre všeobecnú povahu, pričom smrť nebohej nastala v príčinnej súvislosti s poraneniami, ktoré utrpela pádom z výšky, do niekoľkých minút po ich vzniku. Bezprostrednou príčinou smrti bol šok po úraze a krvácaní pri poranení viacerých orgánov a tkanív tela (polytrauma) po páde z výšky. Zistené okolnosti spáchania skutku nie sú v rozpore s pitevným nálezom.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní 5.12.2019 uviedla, že na záveroch znaleckého posudku, ktorý vypracovali spolu s MUDr. Labajom a s ktorým pred pojednávaním opäť závery prekonzultovala, trvajú v plnom rozsahu a na ne odkazuje. Uviedla, že v ZP sme uviedli zranenia, ktoré boli zistené pri pitve, kde sme špecifikovali zranenia, ktoré sme vyhodnotili vznikom pri páde. Špeciálnejšie sme sa venovali aj ďalším zraneniam, z ktorých vznik nepredpokladáme pri páde, kde išlo hlavne o krvné podliatiny na ľavom lýtku, prednej ploche pravého predkolenia a prednej ploche pravého stehna. Krvné podliatiny na ľavom lýtku ich vznik v súvislosti s posudzovaným skutkom sme vylúčili, pretože histologickým vyšetrením bolo zistené, že sú staršie. Zaoberali sme sa aj krvnou podliatinou na pravom stehne na prednej ploche, ktorá nevylučujeme, že mohla súvisieť so skutkom, najmä mechanizmom stlačenia stehna prikláňaním sa cez zábradlie, avšak neuvažujeme o tomto mechanizme, pretože ak by ten tlak zábradlím vznikol, predpokladali by sme aj určité zodretie aj na koži v súvislosti s takýmto spôsobom. Posledná krvná podliatina na pravom predkolení, išlo tiež o čerstvú krvnú podliatinu a tu sme nevylúčili jej vznik aj pri uchopení, avšak jej vznik mohol byť aj pred samotným pádom, krátko pred tým o okolitý predmet, zakopnutie. Ten mechanizmus zranenia jednoznačne neurčujú. Zranenia na tele menovanej neboli takého charakteru aby sme mohli niektoré z týchto zranení jednoznačne posúdiť alebo určiť ich vznik inou osobou.

Bezprostrednou príčinou smrti bol šok z úrazu a krvácania pri poranení viacerých orgánov telových dutín a opornej sústavy tela v dôsledku pádu z výšky. Polytrauma po páde z výšky

Čo sa týka vzniku zranení, ktoré vznikli pri páde, išlo o krvné odreniny, ktoré vznikli pri páde, tržné rany na hlave, na horných končatinách, zlomeniny kosti predlaktia, poranenia orgánov hrudníka, zlomeniny rebier, zlomeninu chrčtice, tieto zranenia uvedené aj v ZP utrpela pádom z výšky. Ďalšími zraneniami ktorými sme sa zaoberali som uviedla v predchádzajúcej výpovedi. Čo sa týka mechanizmu a priebehu skutku. Z posudzovania úrazového deja a situácie, ktorá predchádzala pádu z výšky sme vychádzali z vyšetrovaných okolností, z vyšetrovacieho pokusu na ktorom som sa zúčastnila a ako som už uviedla zo záverov pitevného nálezu, kde sme neuviedli nezistili také zranenia, ktoré by sme vedeli vyhodnotiť ako jednoznačne poukazujúce na zásah inej osoby. Nezistili sme ani také zranenia, ktoré by sme hodnotili ako sebaobránné. Tým, že sme nezistili na tele takéto násillia a pádu menovanej z balkóna predchádzala hádka sme usúdili, že k presunu alebo prepadu menovanej cez zábradlie mohlo dôjsť aktívnym útokom zo strany inej osoby, posotením, drgnutím, stlačením cez, tlakom, kde stačilo i menšia intenzita na to aby poškodená prepadla trupom cez zábradlie. Takýto útok nemusel zanechať stopy žiadneho násillia. Po prepade cez zábradlie predpokladáme, že došlo k zdvihnutiu dolných končatín smerom nahor, či už samotnou poškodenou a nevylučujeme ani inú osobu. V tom čase mohla byť uchopená o dolné končatiny, držiak ju za dolné končatiny sa snažila rukami uchopiť zábradlia, čo sa jej nepodarilo a napokon pustením či už aktívnym, pasívnym, menovaná spadla na zem za vzniku uvedených zranení. Výpoveď svedkyne Veroniky Kvašnej z prípravného konania na str. 24, mechanizmus úrazového deja a vzniku pádu nie je v rozpore, teda nevylučuje alebo je v súlade s výpoveďou aj svedkyne Renáty Kyselovej.

Išlo o zranenia smrteľné, odbornou lekárskou pomocou sa nedalo zabrániť smrti.

Na otázku obhajcu, či verziu obžalovaného možno pripustiť, alebo nemožno pripustiť znalkyňa uviedla, že držíme sa ZP, ten priebeh toho mechanizmu vzhľadom aj na to, že sa jej prsty mohli znečistiť vtedy keď sa uchopila zábradlia. Ten mechanizmus predpokladáme predklonením sa ponad zábradlie či už po posotení, drgnutí a následne preklopenie tela s tým, že pripúšťame možnosť uchopenia dolných končatín tak, ako to uvádzala svedkyňa a snahu poškodenej o úchop zábradlia, kde si mohla znečistiť prsty, čo aj uvádzame v ZP, čo sa jej nepodarilo respektíve sa vyšmykla, neudržala alebo pustením nôh ten akcent pádu nastal.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Toxikológia, MVDr. Lýdie Slosarčíkovej č. 50/2018 (č.l. 174-189) vyplýva, že obvinený mal mať v čase spáchania skutku (10.08.2018 o 23.40 h) za predpokladu, že v tom čase už bol vo vylučovacej fáze alkoholemickej krivky, v krvi koncentráciu etylalkoholu v intervale 2,17 - 3,17 g/kg, promile. Na základe bilančného prepočtu mal mať obvinený v čase spáchania skutku v krvi koncentráciu etylalkoholu v intervale 3,50 do 4,40 g/kg, promile. Koncentrácia etylalkoholu v krvi od 2,50 - 3,50 g/kg, promile sa u ľudí navyknutých na požívanie alkoholu v strebávacej fáze alkoholemickej krivky považuje za ťažký stupeň opitosti a v eliminačnej fáze uvedenej krivky za stredný stupeň opitosti.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia PhDr. Evy Sklenárovej č. 98/2018 (č.l. 219-235) je zrejme aj to, že je emočne nestabilný, s nízkou úrovňou empatie a súcitu. Ak v konflikte býva pod vplyvom alkoholu, tak sa môže zosilňovať jeho agresivita, ako aj hostilita k iným. V štruktúre osobnosti boli zistené znaky psychopatickej osobnosti. Motívom jeho konania malo byť opakovanie nezhôd s priateľkou, čo sa týka jej vzťahu k nemu, iným chlapom, žiarlivosť. Motívom mohlo byť viac, a sila a intenzita agresie stúpala, pričom mohla byť vystupňovaná aj alkoholom. Charakter trestného činu by mohol zodpovedať jeho spôsobu reagovania v konfliktných situáciách a aj jeho štruktúre osobnosti. Obvinený má mieru agresívneho správania zvýšenú. Nemá však sklon ku plánovaniu agresívnych prejavov, ide prevažne o reaktívne situačné správanie sa na podnet, ktorý ho emočne naštartuje.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria JUDr. MUDr. Jána Uhrína č. 232/2018 (č.l. 240-267) je zrejme najmä to, že obvinený v dobe spáchania skutku netrpel duševnou chorobou a ani duševnou poruchou. Mohol v tom čase rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a to mohol ovládať. Požitý alkohol ovplyvnil rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti len mierne. Z hľadiska psychiatrického nie je pobyt obvineného na slobode nebezpečný. Pre negatívny postoj obvineného k ochrannej protialkoholickému liečbe znalec túto nenavrhuje uložiť.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ č. PPZ-KEU-KE-EXP-2018/1820 z 20.09.2019 (č.l. 208-214), ktorého predmetom bolo skúmanie biologických stôp a DNA, vyplýva aj to, že v steroch spod nechta ľavej ruky obv. Tibora Hajdučka bola dokázaná prítomnosť zmiešaného biologického materiálu, pričom uvedený zmiešaný profil bol kombináciou DNA profilov porovnávacích vzoriek získaných od obvineného a nebohej Renáty Kyselovej.

Zo správy o výsledku porovnávania pachových stôp podanej Oddelením služobnej kynológie KR PZ v Košiciach (č.l. 483-486) je zrejmé, že pachové stopy zaistené z vrchnej časti kovového zábradlia na predmetnom balkóne sa zhodujú s porovnávacími pachovými stopami odobratými v rámci obhliadky tela obv. Tiborovi Hajdučkovi.

Miesto, kde sa nachádzalo telo nebohej po dopade z 2. poschodia obytného domu na ul. Jesennej č. 22 v Košiciach a jeho stav vyplýva z obhliadky miesta činu a pripojenej fotodokumentácie (č.l. 268-287). Balkón predmetného domu, kde sa pred skutkom mali nachádzať obvinený a nebohá, a odkiaľ ju mal obvinený vyhodiť dole na zem je zrejmý zo zápisnice o obhliadke iných priestorov a pripojenej fotodokumentácie (č.l. 291-309).

Výzor obvineného, ako aj to, ako bol oblečený v čase zadržania, vyplýva zo zápisnice o vykonaní obhliadky tela s fotodokumentáciou (č.l. 362-367). Z tohto úkonu je zrejmé aj to, že obvinený mal v čase zadržania modré vzorované tričko bez rukávov.

Obžalovaný bol doposiaľ šesť krát odsúdený a to za majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice I., sp. zn. 5T/64/2015 zo 16.11.2015, právoplatným toho istého dňa uznaný za vinného zo spáchania prečinu podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a Tr. zák. a iné. Priestupkovo bol postihnutý dvakrát a to za neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa a požívanie alkoholu na verejnom priestranstve.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice vyplýva, že obvinený sa počas výkonu väzby správa slušne a disciplinovane. Režim dňa dodržiava. Formácia obvineného v podmienkach štandardného režimu výkonu väzby prebieha v žiaducom sociálnom smere. Agresívne prejavy zaznamenané neboli. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne.

Znaleckým dokazovaním z odboru psychológia boli zistené u obžalovaného znaky psychopatickej osobnosti pričom pod vplyvom alkoholu sa mohla zosilňovať jeho agresivita ako aj hostilita smerom vo vzťahu k iným.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 26.2.2020 uložil okresnému súdu po zrušení veci vykonať rekonštrukciu ako aj doplniť dokazovanie výsluchmi svedkov, obyvateľov príľahlých domov v bytovom dome na ulici Jesennej 20 v Košiciach.

Okresný súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu vykonal rekonštrukciu skutku, k výsledkom ktorej sa vyjadrila znalkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 30.7.2020.

Znalkyňa MUDr. Vlasta Vyhnáľková na hlavnom pojednávaní dňa 30.7.2020 uviedla: Zúčastnila som sa rekonštrukcie, túto som konzultovala s MUDr. Labajom, s ktorým sme vypracovali znalecký posudok na príčinu smrti Renáty Kyselovej. Boli znázornené verzie jednak svedkyne Kvašnej ako aj obžalovaného. K mechanizmu vzniku sme sa vyjadrili v znaleckom posudku, kde sme uviedli predpokladaný predklon poškodenej ponad zábradlie, aktívnym spôsobom tzn. aktívnym spôsobom zo strany inej osoby, kde sme aj v znaleckom posudku uviedli možné postrčenie, posotenie, resp. vyzdvihnutie tela poškodenej ponad zábradlie. Účasťou na rekonštrukcii boli zadokumentované fotograficky aj jednotlivé výšky, jednak figurantky, ktorá sa výškou zhodovala s výškou poškodenej a zároveň bola zmeraná aj výška zábradlia, pred ktorou poškodená sa v čase skutku nachádzala. Už zo samotnej fotodokumentácie je zjavné, že výška zábradlia sa nachádza nad ťažiskom tela. Pre upresnenie, ťažisko tela je u osoby vlastne bod, v ktorom sa stretávajú ťažové sily, je to bod rovnováhy, pri základnom anatomickom postavení tela, je tento bod v úrovni druhého až tretieho krížového stavca, tzn. ak si to chcem predstaviť v úrovni lonovej kosti osoby zhruba. Na foto zábere je okraj zábradlia výraznejšie nad, až v okolí bedier, tzn. nepredpokladáme, až vylučujeme, predklon pasívnym spôsobom s následným preklopením tela cez balkón. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa prikláňame k verzii svedkyne Kvašnej, teda k spôsobu držania nôh obžalovaným poškodenej, ktorá visela dolu hlavou. Je možné, že rukami sa snažila uchopiť zábradlia úklonom do strany a následne snaha obžalovaného uchopiť poškodenú za ruku, kedy visiac pri uchopení došlo k pádu poškodenej na zem z balkóna, avšak k uchopeniu nôh poškodenej

predpokladám najskôr aktívnym prístupom zo strany obžalovaného, tzn. nadvihnutím, resp. pretlačením tela poškodenej ponad zábradlie.

Prvostupňový súd vykonal aj prostredníctvom prokurátora a polície miestne zisťovanie za účelom zistenia možných svedkov, ktorí by vedeli ku skutku podať svedeckú výpoveď v zmysle pokynu krajského súdu, avšak ako je zrejmé z oboznámených záznamov polície, výsledok šetrenia bol negatívny, a to v tom zmysle, že sa nezistil žiaden svedok, ktorý by vedel uviesť podstatné a nie sprostredkované okolnosti ku skutku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obvinený mal dňa 10.08.2018 v čase asi o 23.40 h konať spôsobom popísaným v skutku obžaloby. Vo vzťahu k priebehu udalostí na predmetnom balkóne na druhom poschodí obytného domu na Jesennej 22 možno sa stotožniť s prokurátorom, že tieto sú preukázané dôveryhodnou výpoveďou svedkyne Ing. Veroniky Kvašnej. Táto svedkyňa opakovane bez zmeny vo svojej výpovedi popísala konanie obžalovaného ako aj následok jeho konania vo forme pádu nebohej z balkóna. Obžalovaný pri výpovedi pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní konštatoval, že si nepamätá ako sa stíhané okolnosti diali, pretože vzhľadom na množstvo požitého alkoholu si už pamätá iba to, ako so známymi požíval alkohol v poobedňajších hodinách. Tento výpadok pamäte obžalovaný zopakoval aj pred znalcami z odvetvia psychiatrie z odboru psychológia, kde zvýrazňoval, že ma výpadok pamäte a okolnosti skutku si nepamätá. Napriek uvedenému si obžalovaný náhle priebeh konfliktu na balkóne už v tomto štádiu konania pamätá a tvrdí, že došlo k vypadnutiu nebohej jej samotným konaním.

Vykonaný vyšetrovací pokus preukázal, že svedkyňa mohla na balón vidieť a mohla rovnako počuť výkrik obvineného. Výpoveď svedkyne, ako aj ďalších svedkov, ktorí boli v ten večer spoločne s ňou v blízkosti miesta činu, preukázali, že obvinený zišiel k telu nebohej najprv bez oblečenia v hornej časti tela, pričom následne keď bol požiadany, aby priniesol kabelku nebohej, tak sa už vrátil v modrom tričku bez rukávov. Práve ako osobu v takomto tričku popisali muža, ktorý dezorientovaný a pod vplyvom alkoholu prišiel tesne po páde ženy k jej telu a pokúsil sa s ním manipulovať, čo mu však prítomnými nebolo umožnené. V rámci vykonanej rekognície svedkovia bez pochybností identifikovali obžalovaného ako vyššie popísanú osobu z balóna, resp. z priestranstva pod balkónmi. Kontakt obvineného s telom nebohej preukazuje znalecky preukázaná prítomnosť DNA profilu nebohej v materiáli odobratom sterom spod nechta ľavej ruky obvinenému. Prítomnosť obvineného na balkóne v kritickom období preukazuje aj zhodnosť pachových stôp zaistených na zábradlí balkóna tesne po skutku s pachovými stopami odobratými obvinenému v rámci obhliadky tela.

Zhodnosť osoby obžalovaného s osobou videnou svedkyňou na balkóne a svedkami pri tele nebohej je potvrdzovaná aj samotnou výpoveďou obžalovaného. Nie je teda sporné, či osoba, ktorá mala byť v čase skutku na balkóne pri páde poškodenej bol alebo nebol obžalovaný. Sporné je, akým spôsobom vypadla obžalovaná z balkóna t.j. či je vierohodnejšia verzia obžalovaného resp. verzia vychádzajúca z výpovede Kvašnej. Nepochybné je, že na balkóne boli len dve osoby. Nepochybné je, že bola medzi nimi hádka, odlišná je iba verzia vypadnutia z balkóna. Objektívnym dôkazom je svedecká výpoveď svedkyne Kvašnej, ktorá nemala záujem nijako veci prikrášľovať prípadne inak dej deformovať. Navyše jej výpoveď je verifikovaná znaleckým dokazovaním, kde znalci sa prikláňajú k verzii prezentovanej svedkyňou Kvašnou. K presunu alebo prepadu menovanej cez zábradlie mohlo dôjsť len aktívnym útokom zo strany inej osoby.

Prvostupňový súd aj o doplnení dokazovania vykonanou rekonštrukciou a následným výsluchom znalkyne dospel k záveru, a to bez rozumných pochybností, že obžalovaný Tibor Hajduček spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Jeho verzia v rámci vykonanej rekonštrukcie sa ukázala ako nepravdepodobná - prakticky nemožná. Súd poukazuje aj na jeho nepresný popis skutku, kde nevedel presne popísať, ako sa mala poškodenej zachytiť zábradlia (str. 3 zápisnice o rekonštrukcii) „nejak sa zachytila, už neviem ako.“ Obžalovaný najprv tvrdil, že na skutok si nepamätá. Naopak verzia svedkyne Ing. Veroniky Kvašnej sa ukázala ako verzia presná, verzia zhodná s jej predchádzajúcimi výpoveďami, reálne, fyzicky možná, pričom ju treba chápať ako verziu osoby nezaujatej - nemajúcej nijaký vzťah k obžalovanému alebo poškodenej. Táto verzia je potvrdená aj s hodnotením znalkyne - znalcov, ktorí dospeli k zhodným záverom aj po doplnení dokazovania rekonštrukciou, ktoré spoločné závery znalkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 30.7.2020 uviedla. Súd aj v zmysle záverov rekonštrukcie upravil skutok vo výroku rozsudku oproti obžalobe tak, aby zodpovedal presnejšie výsledkom vykonaného dokazovania, na čo poukázal odvolací súd.

Z hľadiska zavinenia možno hodnotiť konanie obvineného ako priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., pretože chcel svojím konaním usmrtiť nebohú Renátu Kyselovú. Obvinený svoje konanie dokonal už v momente, keď nebohú pustil v čase, keď sa táto snažila zachytiť (potom čo ju držal za nohy). Následný neúspešný pokus ju chytiť a udržať za ruky nemá vplyv na prijatie záveru o tom, že objektívna a subjektívna stránka stíhaného konania obvineného, právne kvalifikovaná ako obzvlášť závažný zločin vraždy, bola naplnená.

Súd sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou skutku podľa § 145 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. nakoľko súd nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázať vzťah obžalovaného a nebohej Renáty Kyselovej v takej kvalite, že by sa jednalo o osoby blízke, čo vyplýva z výpovedí jej najbližších príbuzných a to rodičov a sestry ako aj svedka Scholza, kde je preukázané, že poškodená Renáta Kyselová s obžalovaným síce udržiavala nejaký vzťah, avšak tento bol myslený a udržiavaný za účelom občasných stretnutí spojených aj s požívaním alkoholu. Nikdy z vlastnej vôle neprejavili obaja súčasne vôľu ani žiť spolu, ani spolu hospodáriť, ani spolu zdieľať domácnosť či inak byť na seba naviazaní ako osoby blízke, tak že by ujmu, ktorú utrpí jedna z nich, druhá osoba pociťovala ako ujmu vlastnú. Verzia obžalovaného, že ju prichýlil po tom, čo bola vyhodená rodičmi z domu, bola preukázaná a nebola vyvrátená prokurátorom. Samotné spoločné bývanie po vyhodení z domu rodičmi po dobu dvoch týždňov nemôže bez akýchkoľvek pochybností dokazovať vzťah dvoch spoločne žijúcich osôb v kvalite vyžadovanej zákonom. Nebol tam preukázaný ani úmysel poškodenej trvale bývať s obžalovaným v jednej domácnosti. Z toho vyplývajú dôvodné pochybnosti o tom, či možno kvalifikovať obžalovaného a poškodenú ako osoby blízke, čo súd vyhodnotil v prospech obžalovaného a teda skutok nebolo na mieste kvalifikovať v prísnejšej kvalifikácii, ale súd skutok kvalifikoval len podľa § 145 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o výšku trestu súd vychádzal zo zistených priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. t.j., že bol v minulosti za trestný čin odsúdený, nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, preto sa mu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvyšuje dolná hranicu o jednu tretinu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané aj v neprospech obžalovaného, súd mohol po zrušení a vrátení veci rozhodnúť aj o uložení prísnejšieho trestu obžalovanému, pričom súd si osvojil za správny záver, že vzhľadom k prevahe priťažujúcich okolností u obžalovaného a jeho doterajšej kriminálnej minulosti aj v konaní preukázanému spôsobu života, ako aj k tomu, že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia mal zato, že spravodlivým trestom bude trest v strede trestnej sadzby pre trestný čin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona (15-20 rokov), pričom súd poukazuje na svoje odôvodnenie neaplikácie ustanovenia § 145 ods. 2 Trestného zákona, keďže nemal za preukázané, že osobu poškodenej bolo možné bez akýchkoľvek pochybností vo vzťahu k obžalovanému považovať za osobu blízku, pričom jeho právny názor bol potvrdený a ustálený odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení zo dňa 26.2.2020. Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkonu trestu s maximálnym stupňom stráženia nakoľko ho odsudzuje ako páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, súd tento nárok priznal v maximálnej možnej výške v zmysle ustanovenia § 101 ods. 3 Z. č. 461/2003 o Sociálnom poistení v súlade s § 2 ods. 1 nar. vl. 87/1995 Z. z. a v prevyšujúcej časti uplatneného nároku odkázal poškodeného na civilný proces. Vzhľadom k tomu, že súd je pri priznávaní odškodnenia limitovaný uvedenými predpismi, vyššiu náhradu škody priznať nemohol.

Zároveň súd v súlade s § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému obligatórne ochranný dohľad v trvaní 1 roka.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice I. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolaie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnošť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnošť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnošť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnošť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnošť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnošť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnošť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.